

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Šárkou Henzlovou jako samosoudkyní v právní věci žalobce: **Ing. V. K.**, bytem [redacted] právně zastoupen: JUDr. Danou Chalupovou, advokátkou, se sídlem Praha 2, Mánesova 53 proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, se sídlem Vyšehradská 16, 126 10 Praha 2 **o náhradu škody 300.000,- Kč s příslušenstvím a o příslušenství z částky 169.225,- Kč**

t a k t o :

- I. Žalovaná je **povinna zaplatit** žalobci 300.000 Kč s úrokem z prodlení od 15. 10. 2013 do zaplacení ve výši 8,05 % a úrok z prodlení z částky 159.175 Kč od 15. 10. 2013 do 27. 11. 2013 ve výši 8,05 % a z částky 10.050 Kč ve výši 8,05 % od 15. 10. 2013 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši Kč 164.471,73 k rukám jeho právní zástupkyně, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaná je povinna nahradit státu náklady řízení, ve výši Kč 1.717,52 do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

Žalobce se svou žalobou domáhal zaplacení částky 481.525,20 Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % p. a. od 15. 10. 2013 do zaplacení. Svou žalobu odůvodnil tím, že proti němu bylo vedeno trestní stíhání, které skončilo zprošťujícím rozsudkem. Žalobce žádal náhradu škody a to náhradu nákladů vynaložených na právní zastoupení ve výši 181.525,20 Kč (o této části nároku bylo již pravomocně rozhodnuto) a zadostiučinění (Kč 300.000,-), neboť trestní stíhání zasáhlo jak do jeho osobního a profesního života, tak do života jeho rodiny.

Žalovaná nesouhlasila s žalobou a to ohledně výše zadostiučinění, když v rámci předběžného projednání nároku konstatovala. Namítala, že by přiznání peněžitého zadostiučinění bylo v rozporu s dobrými mravy, neboť trestní stíhání probíhalo v souladu se zákonem, a když hlavní svědek změnil výpověď ve prospěch žalobce, až před soudem.

Soud má prokázáno, že se v rámci *předběžného projednání* nároku žalovaná omluvila, žalobci za vydání nezákonného rozhodnutí. Dne 14. 3. 2013 podal žalobce u žalované nárok na předběžné projednání, jeho nároku. Z výňatku z deníku [redacted] má soud prokázáno, že bylo sděleno, že obžalovaní, [redacted] D [redacted] H [redacted] a V [redacted] K [redacted], [redacted] na [redacted] ze dne [redacted] má soud prokázáno, že [redacted] takovýto titulek v článku, ve kterém je uvedeno, že [redacted] D [redacted] H [redacted] a V [redacted] K [redacted], [redacted], ve [redacted] se objevil článek [redacted], že [redacted] N [redacted] K [redacted] a D [redacted] H [redacted] stanou 23. 11. před trestním senátem Okresního soudu v Karlových Varech.

Z účastnické výpovědi žalobce má soud prokázáno, že skončil v [redacted] koncem ledna roku [redacted] poté byl nezaměstnaný, snažil se najít nějaké zaměstnání, prošel řadou konkurzů, nikde však neuspěl. Na konci června 2008 se pak zúčastnil konkurzu na post ekonomického manažera [redacted] Na začátku roku 2009 dostal usnesení o sdělení obvinění, činnost organizace, ke které se hlásil, byla k 1. 1. 2009, řekl tedy řediteli firmy, že je proti němu vedeno trestní stíhání, což pro něj byla nepříjemná situace a protože měl nastoupit do firmy, kde je malý počet zaměstnanců, asi 30, všichni tedy věděli, že je proti němu vedeno trestní stíhání. Věc byla podle názoru žalobce hodně medializována a byly zveřejněny i fotografie, včetně filmových šotů v hlavních zprávách, v regionálních zpravodajstvích, v celostátním zpravodajství. Ke všem těmto informacím měli kolegové přístup, tak se na něj dívali s podezřením. Sám také musel čelit narážkám nepříjemným dotazům svých kolegů, jak to tedy vlastně je, jestli [redacted] jestli skutečně něco [redacted] udělal apod. Řediteli a jednatelem společnosti docentu M [redacted] pak musel zdokladovat všechny činnosti Policie tedy sdělení obvinění, obžalobu, pak doložit i rozsudek zprošťující. V této době špatně spal, bral léky na doporučení své sestry, která je [redacted] [redacted] celou situaci nesl těžce, byl si jistý, že nic neudělal, ale přesto po celou tu dobu, co byl trestně stíhán, čelil tomuto nařčení. Při každé příležitosti, kdy je mu toto připomínáno, se mu vrací špatné myšlenky, není schopen na celou věc zapomenout, což je pro něj velmi nepříjemné. Trestní stíhání trvalo od února 2009 do června 2012, poté byla tato určitá satisfakce, kdy měl rozsudek a mohl tento rozšířit mezi kolegy, aby viděli, že nelhal, že po celou dobu není podvodníkem, který by chtěl něco podobného udělat. Sám žije s přítelkyní, i na ni to mělo nepříjemný dopad, sice stála za ním, věřila mu, ale z její rodiny ale i z jeho

rodiny mu bylo nepříjemné, že z televizních zpráv, viděli důkazy proti němu, proto považuje za přirozené, že se každý ptal a každý chtěl vědět, jak to je. Celá tato situace mezi nč vnesla určité rozladění, které potom po zprošťujícím rozsudku se srovnalo do normálního vztahu. Dostal se také do nepříjemné situace, kdy nevěděl, zda bude muset platit nějaké finanční prostředky, jako škodu, nemohl dceři půjčit peníze na zařízení domácnosti, což pro něj také bylo nepříjemné. Nyní je zaměstnán ve firmě [REDACTED] kam tedy nastoupil v roce 2008. Pokud se zdá, že porad s obhájcem bylo hodně, vždy probíhaly podle potřeby, kdy došlo k výsledku, nebo jednání u soudu, poté bylo potřeba probrat s obhájcem výsledky. Není sám schopen posoudit, zda je takováto frekvence běžná, ale vždy byla k něčemu konkrétnímu, co bylo potřeba vyřešit. Vyloučil, že by byla nějaká porada, kde by se jenom sedělo a povídalo o životě. Porady inicioval buď obhájce, nebo žalobce. Co se však na které konkrétní poradě probíralo, to si již dnes nepamatuje, ale ví, že tyto úkony proběhly, podpisy na potvrzení jsou jeho pravé.

Ve věci byli slyšeni svědci a to Ing. F. [REDACTED] M. [REDACTED] Csc., jednatel a ředitel firmy, kde je žalobce zaměstnán. Firma [REDACTED] Z jeho svědecké výpovědi má soud prokázáno, že o trestním řízení žalobce se dozvěděl v době, kdy ho přijímali do firmy, byl upozorněn několika lidmi, nebo spíše varován, aby zvážil to, zda ho do firmy vzít. Sám se také zajímal o celou věc, přečetl si nějaké články v novinách a [REDACTED] On sám ctil presumpci nevinoty, ale někteří kolegové a jiní zaměstnanci upozorňovali na tuto věc, byli nedůvěřiví, u některých to přetrvává dodnes. Jediná věc, kterou udělal, bylo, že po celou dobu trestního stíhání žalobci nezvyšoval plat. Od některých kolegů byl dokonce varován, aby žalobce nebral. On sám pozoroval, že někteří kolegové mu dávali najevo, co si o něm myslí, nechtěli se s ním moc bavit a měli k němu odtažitý vztah. U některých lidí to trvá dodnes. Potvrdil také, že žalobce měl zdravotní problémy. v průběhu trestního řízení, dokonce prodělal nějaký chirurgický zákrok.

Ze svědecké výpovědi J. [REDACTED] G. [REDACTED], dcery žalobce vyplynulo, že žalobce byl po dobu trestního stíhání bez nálady, jinak jindy byl vtipný, ale v té době byl skleslý, nechtěl si povídat, vypadal, že je nemocný a sešlý, nebyl to zkrátka on. Potvrdila také, že se na něj obrátila o finanční výpomoc, avšak ten jí odmítl s tím, že nevěděl, jak dopadne celá věc, kolik bude platit právníkům a jestli bude muset zaplatit nějakou škodu.

Ze svědecké výpovědi E. [REDACTED] S. [REDACTED] přítelkyně žalobce, se kterým žije [REDACTED] let, má soud prokázáno, že po začátku trestního stíhání se žalobce změnil, z veselého usměvavého člověka se stal depresivní člověk, s výbuchy vzteku. Trpěl nespavostí, začal mít zdravotní problémy, přejídal se, začal tloustnout a pak dostal [REDACTED] v pořádku. Vždy před hlavním líčením se tyto stavy zhoršovaly. Měl strach o to, že nesežene práci, nemohl finančně podpořit dceru, která si zařizovala byt, protože se bál, že bude muset zaplatit škodu několik miliónů. V důsledku trestního stíhání nemohl dostat zaměstnání, zúčastnil se konkursu, avšak nebyl přijat, i když konkurs absolvoval úspěšně. Depresivní stavy vyústily v [REDACTED]

Ze svědecké výpovědi Mgr. L. [REDACTED] L. [REDACTED], sestry žalobce a současně klinické psychologičky má soud prokázáno, že s bratrem prožívala celé trestní stíhání od začátku, psychicky se ho snažila podporovat, byla s ním v telefonickém kontaktu a dělala krizovou intervenci, byl na tom velmi špatně. Jezdila také častěji do Prahy, aby ho podpořila. Objevovaly se depresivní úzkostné stavy, obavy z budoucnosti, protože stav žalobce byl natolik špatný, aby se zabránilo rozvoji úzkostné depresivní choroby, nasadila se medikace.

Podle ustanovení § 7 z.č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Právo na náhradu škody má i ten, s nímž nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.

Podle ustanovení § 8 z.č. 82/1998 Sb., (1) nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

(2) Byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.

(3) Nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje, takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení.

Podle § 13 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle § 31a odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 téhož zákonného ustanovení v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k

- a) celkové délce řízení,
- b) složitosti řízení,
- c) jednání poškozeného, který přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení,
- d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a
- e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Ohledně přiznání **nemajetkové újmy** za nezákonné trestního stíhání, soud dospěl k závěru, že je zde na místě, aby bylo přistoupeno k přiznání zadostiučinění v peněžité formě, jako přiměřené zadostiučinění považuje částku Kč 300.000,- když je toho názoru, že pouhá omluva je v tomto případě nedostatečná. Trestní stíhání trvalo bezmála 4 roky, žalobci hrozil trest odnětí svobody od 6 měsíců do 5 let a náhrada škody, celá věc byla medializována, tedy téměř každý se mohl dozvědět o tom, že je proti žalobci vedeno trestní stíhání, což soud

považuje za velký zásah do osobnostních práv žalobce. Trestní stíhání zasáhlo nemalou měrou do profesního života žalobce, musel čelit negativním reakcím ze strany kolegů. Trestní stíhání mělo dopad i na rodinu a blízké okolí žalobce, prožívali s ním toto těžké období, délka řízení téměř 4 roky není krátká doba pro toho, kdo je obviněn a obžalován, účastní se hlavních líčení. U žalobce propukla srdeční nemoc [REDAKCE], depresivní stavy, [REDAKCE]. Změnila se i jeho povaha, bohužel k horšímu, z veselého člověka se stal člověk bez nálady s výbuchy vzteku. Tyto všechny prokázané skutečnosti vedly soud k tomu, že žalobci přiznal žalovanou částku v plném rozsahu, neboť se mu zdála zcela přiměřená okolnostem případu, intenzitě zásahu do osobnostní sféry žalobce.

Ze všech výše uvedených důvodů náleží žalobci zadostiučinění ve smyslu § 31a odst. 1 zák. č. 82/98 Sb. za nemajetkovou újmu, způsobenu mu nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 zák.č. 82/98 Sb. za něj je nutno vzhledem ke zprošťujícímu rozsudku považovat usnesení Policie, jímž bylo zahájeno trestní stíhání žalobce (srov. rozsudek velkého senátu NS ČR sp.zn. 31 Cdo 280/2011). Jedná se o újmu, kterou předmětné trestní stíhání způsobilo v osobnostní sféře žalobce, jak byla výše popsána. Při rozhodování o nemajetkové újmě soud vycházel z rozhodnutí Nejvyššího soudu 30 Cdo 2811/2011 a především z Nálezu Ústavního soudu III. ÚS 1976/09 ze dne 13.12.2011, s kterým se zdejší soud zcela ztotožňuje a podle kterého každé zahájení trestního stíhání negativně ovlivňuje osobní život stíhaného, a to bez ohledu na výsledek trestního stíhání dvojnásob to však platí u těch, jež skončí způsobem, který potvrdí nevinu obviněného. Je sice pravda, že do okamžiku právní moci rozhodnutí o vině je třeba ctít presumpci nevinu, avšak samotný fakt trestního stíhání je pro obviněného zátěží psychickou a mnohdy i finanční. Samotné zahájení trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti. Samotné trestní stíhání je způsobilé vyvolat vznik nemateriální újmy především tehdy, jedná-li se o obvinění „liché“, což může vyplynout z pravomocného zprošťujícího soudního rozsudku, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivce obviněn a obžalovaná, nestal, případně jej nespáchal obžalovaný, anebo skutek nebyl trestným činem. Na jednu stranu je jistě povinností orgánů činných v trestním řízení vyšetřovat a stíhat trestnou činnost, na druhou stranu se stát nemůže zbavit odpovědnosti za postup těchto orgánů, pokud se posléze ukáže jako postup mylný, zasahující do základních práv.

Zdejší soud rozhodl v obdobném případě, kdy bylo vedeno trestní stíhání proti osobě, věc byla medializována, trestní stíhání zasáhlo výrazně do profesního života obviněné (věc Obvodního soudu pro Prahu 2 sp.zn. 12 C 163/2013 a následně rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 6.10.2015 č.. 12 Co 130/2015 – 174), ve kterém soud přiznal zadostiučinění za trestní stíhání pro trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku s hrozícím trestem 2 až 10 let, které trvalo 17 měsíců, bylo medializováno. Za toto řízení soudy přiznaly částku Kč 300.000,-.

V daném případě trvalo trestní stíhání trvalo podstatně déle - cca 4 roky, žalobci hrozil trest odnětí svobody na 5 let (o polovinu kratší) avšak s povinností zaplacení několikamilionové škody, věc byla medializována, žalobce utrpěl psychickou újmu, věc se odrazila na jeho zdraví. Trestní stíhání se také týkalo profesního života žalobce. Tato věc je tedy v zásadě stejná, co se týče vzniku nemajetkové újmy, proto soud částku Kč 300.000,- žalobci i v tomto řízení přiznal.

Ze všech výše uvedených důvodů soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku a vzhledem k tomu, že je žalovaná v prodlení s plněním peněžitého závazku je povinna

zaplatit i úrok z prodlení (§ 1970 obč.zák.) a to od doby uplynutí 6 měsíců od uplatnění nároku u žalované

Ohledně náhrady nákladů řízení soud rozhodoval dle ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř. tak, že žalobci náhradu nákladů řízení z přiznané částky 469.175,- Kč za 4 úkony po Kč 10.180,- (převzetí a příprava, sepis žaloby, předžalobní upomínka, částečné zpětvzetí) po částečném zpětvzetí ohledně náhrady škody z částky Kč 310.050,-, a to za 1 ½ úkon po Kč 4.770,- a 8 úkonů po Kč 9.580/úkon (účast při jednání 25.11.2014, 5.2.2015, 12.10.2015 a 19.10.2015 u odvolacího soudu, podání ze dne 5.5.2014, doplnění tvrzení ze dne 11.12.2014, odvolání, vyjádření k výzvě odvolacího soudu, vyjádření k odvolání žalované), z tarifní hodnoty Kč 300.000,- po rozhodnutí odvolacím soudem Kč 9.500,-/úkon (účast při jednání) + 14 x režijní paušál po Kč 300,- + 3x0,5 hod. ztráta času Kč 300 + 21% DPH tj. Kč 28.587,30 celkem náklady řízení Kč 164.471,73 dle vyhl.č. 177/1996 Sb. advokátní tarif.

Dle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. soud uložil žalované nahradit náklady řízení státu ve výši 1.717,52 Kč (ušlý zisk 162,94 Kč/hod x 8hod=1303,52 a jízdné z Ostravy do Prahy a zpět 414,- Kč) na účet zdejšího soudu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu. Nebude-li žalovaná dobrovolně plnit, co jí vykládá vykonatelné rozhodnutí, lze nařídit jeho soudní výkon, nebo exekuci.

V Praze dne 10. března 2016

JUDr. Šárka Henzlová, v. r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Barbora Havlíčková